

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
U 539/06
02.11.2006. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Ljubodraga Pljakića, predsednika veća, Dragana Skoka i Dušanke Marjanović, članova veća, sa savetnikom Vrhovnog suda Srbije Ružom Urošević, kao zapisničarem, rešavajući u upravnom sporu po tužbi tužioca Grada Beograda koga zastupa Gradsko javno pravobranilaštvo Beograd, Ulica Tiršova broj 1, protiv zaključka Vlade Republike Srbije broj 05-464-3664/2004-3 od 29.12.2005. godine u pravnoj stvari oduzimanja nepokretnosti u nejavnoj sednici veća održanoj dana 2.11.2006. godine, doneo je

P R E S U D U

Tužba SE UVAŽAVA i PONIŠTAVA zaključak Vlade Republike Srbije broj 05-464-3664/2004-3 od 29.12.2005. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim zaključkom u stavu 1. od korisnika Grada Beograda oduzeta je nepokretnost u svojini Republike Srbije, koja nije u funkciji ostvarivanja nadležnosti organa teritorijalne jedinice, a koju čini objekat u Beogradu, u Ulici Vojkovićeve broj 10, stojeći na katastarskoj parceli broj 2735, upisan u list nepokretnosti broj 2101 KO Stari grad, kao "stambena zgrada za kolektivno stanovanje", u stavu 2. konstatovano da će se na nepokretnosti iz tačke 1. zaključka, u javne knjige o evidenciji nepokretnosti i pravima na njima kao korisnik upisati Republika Srbija, a u stavu 3. da će o rasporedu na korišćenje državnim organima i organizacijama nepokretnosti iz tačke 1. ovog zaključka odlučiti Komisija za raspodelu službenih zgrada i poslovnih prostorija Vlade.

Tužilac osporava zakonitost rešenja tuženog organa zbog pogrešne primene Zakona o sredstvima u svojini Republike Srbije. Navodi da je neprihvatljiv zaključak tuženog organa da objekat nije u funkciji ostvarivanja nadležnosti organa teritorijalne jedinice, odnosno korisnika Grada Beograda, iz razloga što su korisnici te zgrade bili Komitet SRJ za prikupljanje podataka o izvršenim zločinima protiv čovečnosti i međunarodnog prava i Savezni državni tužilac. Grad Beograd je preduzeo sve mere u cilju useljenja u tu zgradu, obraćanjem Republičkoj direkciji za imovinu, što znači da bez svoje krivice to pravo do sada nije koristio. Predlaže da Vrhovni sud Srbije tužbu uvaži i osporeni zaključak poništi.

Tuženi organ, preko Republičkog javnog pravobranioca, u odgovoru na tužbu navodi da u svemu ostaje pri razlozima iznetim u obrazloženju osporenog zaključka i predlaže da Vrhovni sud Srbije tužbu uvaži i poništi osporeni zaključak.

Ispitujući zakonitost osporenog zaključka u smislu odredbe člana 39. stav 1. Zakona o upravnim sporovima ("Službeni list SRJ", broj 46/96) ocenom navoda u tužbi, odgovoru na tužbu i spisa predmeta ove upravne stvari Vrhovni sud Srbije je našao da je tužba osnovana.

Iz spisa predmeta ove upravne stvari proizilazi da je Vlada Republike Srbije ovu upravnu stvar rešila zaključkom. Međutim, u uvodu zaključka tuženi organ se pozvao na odredbe člana 192. Zakona o opštem upravnom postupku ("Službeni list SRJ", br. 33/97 i 31/01), kojom je propisano da nadležni organ donosi rešenje o upravnoj stvari koja je predmet postupka, pa su uvod i dispozitiv upravnog akta tuženog organa međusobno protivurečni.

Nije sporno da kolegijalni organ, u ovom slučaju Vlada Republike Srbije, može upravnu stvar rešiti i zaključkom, ali se u tom slučaju, u smislu odredbe člana 201. st. 2. i 3. Zakona o opštem upravnom postupku, izrađuje rešenje u skladu sa tim zaključkom i overeni prepis tog rešenja dostavlja strankama. Rešenje, odnosno zaključak donet na sednici kolegijalnog organa potpisuje predsedavajući, a tačnost prepisa rešenja, koje se dostavlja strankama, overava lice u stručnoj službi organa koje je za to ovlašćeno.

Kako u spisima predmeta nema zaključka Vlade Republike Srbije koji je potpisao predsedavajući potpredsednik, niti rešenja izrađenog u skladu sa donetim zaključkom i prepisa rešenja koje se dostavlja strankama, već je strankama dostavljen zaključak bez potpisa predsedavajućeg, Vrhovni sud Srbije je našao da je u sprovedenom upravnom postupku učinjena povreda pravila postupka propisanih odredbom člana 201. Zakona o opštem upravnom postupku, koje je u ponovnom postupku potrebno otkloniti.

Nalazeći da je osporenim zaključkom povređen zakon na štetu tužioca, Vrhovni sud Srbije je tužbu uvažio i osporeni zaključak poništio, odlučujući kao u dispozitivu presude na osnovu odredbe člana 41. stav 2. Zakona o upravnim sporovima, a u ponovnom postupku tuženi organ je vezan pravnim shvatanjem i primedbama suda iznetim u ovoj presudi u smislu odredbe člana 61. istog Zakona.

PRESUĐENO U VRHOVNOM SUDU SRBIJE U BEOGRADU,

Dana 2.11.2006. godine, U.br. 539/06

Zapisničar Predsednik veća-sudija

Ruža Urošević, s.r. Ljubodrag Pljakić, s.r.

Za tačnost opravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

MĐ